

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 443

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 iulie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
685. — Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind transportul aerian dintre Statele Unite ale Americii, ca primă parte, Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, ca a doua parte, Islanda, ca a treia parte, și Regatul Norvegiei, ca a patra parte, semnat la 16 iunie 2011 și, respectiv, 21 iunie 2011 la Luxemburg și Oslo, precum și a Acordului auxiliar dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, ca primă parte, Islanda, ca a doua parte, și Regatul Norvegiei, ca a treia parte, referitor la aplicarea Acordului privind transportul aerian dintre Statele Unite ale Americii, ca primă parte, Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, ca a doua parte, Islanda, ca a treia parte, și Regatul Norvegiei, ca a patra parte, semnat la 16 iunie 2011 și, respectiv, 21 iunie 2011 la Luxemburg și Oslo	2	Decizia nr. 305 din 13 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției	13–15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 266 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002	3–9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 300 din 13 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	10–13	1.696. — Ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice pentru completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 449/2008 privind caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale	16
		4.205. — Ordin al ministrului educației naționale și al ministrului delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.644/2012 privind unele măsuri de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare	17–32

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Acordului privind transportul aerian dintre Statele Unite
ale Americii, ca primă parte, Uniunea Europeană
și statele membre ale acesteia, ca a doua parte, Islanda,
ca a treia parte, și Regatul Norvegiei, ca a patra parte,
semnat la 16 iunie 2011 și, respectiv, 21 iunie 2011
la Luxemburg și Oslo, precum și a Acordului auxiliar
dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia,
ca primă parte, Islanda, ca a doua parte, și Regatul Norvegiei,
ca a treia parte, referitor la aplicarea Acordului
privind transportul aerian dintre Statele Unite ale Americii,
ca primă parte, Uniunea Europeană și statele membre
ale acesteia, ca a doua parte, Islanda, ca a treia parte,
și Regatul Norvegiei, ca a patra parte, semnat la 16 iunie 2011
și, respectiv, 21 iunie 2011 la Luxemburg și Oslo

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 132 din 4 iulie 2013,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supun spre ratificare Parlamentului Acordul privind transportul aerian dintre Statele Unite ale Americii, ca primă parte, Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, ca a doua parte, Islanda, ca a treia parte, și Regatul Norvegiei, ca a patra parte, semnat la 16 iunie 2011 și, respectiv, 21 iunie 2011 la Luxemburg și Oslo, precum și Acordul auxiliar dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, ca primă parte, Islanda, ca a doua parte, și Regatul Norvegiei, ca a treia parte, referitor la aplicarea Acordului privind transportul aerian dintre Statele Unite ale Americii, ca primă parte, Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, ca a doua parte, Islanda, ca a treia parte, și Regatul Norvegiei, ca a patra parte, semnat la 16 iunie 2011 și, respectiv, 21 iunie 2011 la Luxemburg și Oslo, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 16 iulie 2013.
Nr. 685.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 266

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică din 9 mai 2013 a reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, excepție ridicată de Societatea Comercială RCS & RDS — S.A. din București în Dosarul nr. 3.199/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.511D/2012.

Dezbaterile inițiale au avut loc la data de 2 aprilie 2013 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, având în vedere cererea formulată de autorul excepției de judecare a Dosarului nr. 1.511D/2012 împreună cu Dosarul nr. 1.584D/2012, a amânat cauza, în temeiul dispozițiilor art. 156 din Codul de procedură civilă din 1.865 și ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, pentru data de 9 mai 2013. Dezbaterile publice din data de 9 mai 2013 au fost consemnate în încheierea din această dată când cele două dosare au fost conexe în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, iar Curtea, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 21 mai 2013, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 23 octombrie 2012 și 12 noiembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.199/2/2012 și nr. 9.349/2/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială RCS & RDS — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulate împotriva unei decizii a Consiliului Național al Audiovizualului prin care a fost aplicată o amendă pentru nerespectarea prevederilor art. 82 din Legea nr. 504/2002, respectiv anularea actului administrativ emis de

Consiliul Național al Audiovizualului prin care a fost obligat la difuzarea textului unei sancțiuni aplicate de Consiliu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispoziția legală criticată este neconstituțională, întrucât încalcă dreptul de proprietate al operatorilor de cablu asupra infrastructurii și rețelei asociate serviciului de retransmitere prin cablu prin aceea că obligația de retransmitere a programelor prevăzute de art. 82 din lege îi împiedică pe aceștia să folosească în mod liber și economic avantajos, pe principii comerciale, rețeaua de cablu. Consideră că obligația retransmiterii obligatorii a posturilor *must-carry* indisponibilizează o mare parte sau chiar întreaga rețea de cablu. Infrastructura operatorilor de cablu este limitată de tehnologia existentă, numărul canalelor disponibile fiind limitat și variază substanțial în funcție de localitate și de sistemul analog ori digital folosit.

Astfel, arată că obligația *must-carry* nu este limitată din punct de vedere cantitativ și calitativ, deoarece legea nu stabilește un număr maxim de posturi obligatorii să fie retransmise, iar statutul *must-carry* se dobândește prin simpla cerere a titularului postului, fără a fi făcute verificări dacă postul respectiv justifică prin conținutul său necesitatea de a fi cunoscut de publicul larg.

Mai mult, susține că obligația *must-carry* poate echivala chiar cu o privare de proprietate având în vedere că numărul posturilor *must-carry* poate crește în mod nelimitat, iar operatorul de cablu poate ajunge în postura de a fi obligat să retransmită prin rețeaua sa numai aceste posturi, pierzând astfel întreaga folosință a rețelei sale. O asemenea situație are implicații asupra situației financiare a operatorului de cablu, care nu va mai putea utiliza în mod comercial avantajos propria rețea de cablu.

Autorul excepției mai susține că prevederea legală criticată încalcă libertatea economică garantată de art. 45 din Constituție, precum și de art. 16 și 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene prin impunerea obligației *must-carry* care are drept consecință indisponibilizarea unui număr mare de canale ale rețelei de retransmitere care ar fi putut fi folosite în scopul retransmiterii altor posturi de televiziune de mai mare interes pentru abonații acestora. Prin impunerea acestei obligații este afectat mediul concurențial, deoarece operatorii de cablu sunt împiedicați să contracteze retransmiterea unor posturi de televiziune atractive pentru telespectatori. Acest lucru se reflectă în oferta de programe, care reprezintă elementul determinant pentru ca un abonat să opteze pentru un operator de cablu sau altul, neexistând pentru operatorii de cablu stimulente pentru a alcătui o ofertă de programe cât mai competitivă care să atragă un număr cât mai mare de abonați.

Obligația *must-carry* îngreudește și libertatea de exprimare a operatorilor de cablu, care nu mai au libertatea de a include în oferta de programe spre retransmitere posturile de televiziune pe care le aleg. Oferta operatorilor de cablu reflectă concepția

acestora asupra informațiilor de interes pentru abonați ori pentru societate în general, concepție ce nu poate suporta limitări în lipsa unor motive justificate de interesul public.

În aceste condiții, autorul arată că atingerea adusă drepturilor operatorilor de cablu nu este rezonabilă, necesară ori proporțională, fiind încălcate dispozițiile constituționale și europene potrivit cărora restrângerea drepturilor și obligațiilor este legitimă doar dacă sunt îndeplinite anumite condiții de strictă aplicare, după cum arată în continuare.

Astfel, prevederea legală criticată nu stabilește niciun fel de obiective de interes general și care ar urma să fie atinse prin limitarea drepturilor și libertăților operatorilor de cablu. Obligația *must-carry*, astfel cum este prevăzută de legislația în vigoare, nu poate fi considerată că servește interesului public, interes care nu este verificat în privința tuturor acestor posturi libere la retransmisie. Prevederea legală criticată nu asigură pluralismul în media, care are un rol important de a permite publicului accesul la informație diversă și de a evita concentrarea surselor de informare și exercitarea unei influențe nejustificate de către un formator dominant de opinie. În această situație, opțiunile publicului au un rol secundar în alegerea posturilor care fac parte din categoria *must-carry*, în funcție de audiență, care, în opinia autorului, nu este un criteriu de selecție, ci unul de departajare, rolul principal în dobândirea statutului de *must-carry* fiind autodeclararea de către radiodifuzor.

În vederea garantării pluralismului în media autorul face o propunere de reglementare legală potrivit căreia operatorii de cablu să fie obligați fie să preia, în limita a 25% din canalele disponibile, acele programe care au audiența națională cea mai mare, indiferent dacă radiodifuzorii doresc sau nu acest lucru, fie să preia un post la solicitarea radiodifuzorului care, la rândul său, să pună la dispoziție un post la solicitarea operatorului.

În consecință obligația *must-carry* nu este rezonabilă și nici proporțională deoarece nu este limitată în privința numărului de posturi obligatorii la retransmitere, nu este condiționată de conținutul programelor difuzate pe respectivele posturi și de abilitatea acestora de a servi interesului public, nu urmărește realizarea unor obiective clare de interes public și nu stabilește un prag minim de audiență care să asigure statutul de *must-carry* acelor programe pentru care există un interes din partea publicului. De asemenea, nu există niciun just echilibru între măsura restrângerii drepturilor fundamentale și obiectivele de interes public urmărite.

Se mai susține că obligația *must-carry* este disproporționată cantitativ având în vedere faptul că obligația cuprinde un număr de canale care nu se încadrează în procentul de 25% din numărul de canale disponibile, astfel cum prevede legea, respectiv cuprinde 10 canale ale serviciului public de televiziune, un canal prevăzut în acorduri internaționale și câte două canale locale și regionale și alte posturi în limita de 25% din canalele disponibile. Totodată, nu se prevede un prag minim de audiență și niciun fel de control din partea Consiliului Național al Audiovizualului în ceea ce privește posturile libere la retransmitere.

De asemenea, se mai susține că obligația reglementată de dispoziția legală criticată nu este temporară, aceasta nefiind limitată în timp ori supusă unor revizuri periodice.

În final, autorul excepției de neconstituționalitate susține că art. 82 din Legea audiovizualului operează discriminări între operatorii de cablu, atât timp cât sunt exceptați de la aplicarea obligației *must-carry* operatorii de cablu care folosesc exclusiv rețele în spectrul radio, fără a exista o justificare rezonabilă și

obiectivă pentru ca aceștia din urmă să fie scutiți de a prelua și retransmite în mod obligatoriu posturile declarate *must-carry*. Astfel, deși rețeaua în spectrul radio nu este folosită ca mijloc principal de recepție de către publicul telespectator, operatorii de cablu care folosesc acest tip de rețea au un avantaj concurențial însemnat față de ceilalți operatori, putându-și utiliza în mod liber întreaga rețea în vederea alcătuirii unei oferte competitive.

În fine, se mai arată că art. 82 din Legea nr. 504/2002 operează discriminări pe criterii de teritorialitate, întrucât numai programele radiodifuzorilor aflați sub jurisdicția României sunt libere la retransmisie.

Dispoziția legală criticată mai operează o discriminare, respectiv între radiodifuzor și distribuitor, prin aceea că numai primul are posibilitatea de a forța voința distribuitorului, ceea ce creează un avantaj comercial nejustificat pentru radiodifuzor în relația cu distribuitorul. O reglementare nediscriminatorie ar fi însemnat ca oricare radiodifuzor și distribuitor să îl poată obliga oricând pe celălalt să difuzeze-distribuie, astfel încât să garanteze și accesul consumatorilor la programele respective.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.511D/2012, arată că excepția de neconstituționalitate invocată este admisibilă potrivit art. 29 alin. (1)—(3) din Legea nr. 47/1992, însă, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la aceasta.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.584D/2012, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul a comunicat punctul său de vedere în Dosarul nr. 1.511D/2012 și consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și face referire la jurisprudența Curții Constituționale în ceea ce privește art. 45 și 30 din Constituție, respectiv la Decizia nr. 556 din 7 iunie 2007, Decizia nr. 929 din 18 octombrie 2007 și Decizia nr. 426 din 3 mai 2012. Referitor la susținerea că textul de lege criticat încalcă dreptul de proprietate, Guvernul apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât dreptul de proprietate nu este un drept absolut, fiind posibil, în condițiile legii, limitări ale sale. Obligația *must-carry* instituită pentru orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de comunicații electronice constituie tocmai o limită impusă dreptului de proprietate, însă această obligație este instituită în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, în ceea ce îi privește pe radiodifuzorii privați neexistând o privare de proprietate. Referitor la încălcarea art. 53 din Constituție, consideră că această susținere este neîntemeiată și face referire la hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene pronunțată în Cauza C-250/06 în privința obligației *must-carry* din Belgia. În privința pretinsei încălcări a art. 16 din Constituție, consideră că și această susținere este neîntemeiată. În plus, arată că prin Decizia nr. 74 din 13 iulie 1994, Curtea a statuat că drepturile fundamentale prevăzute în Constituție se aplică cetățenilor, iar în ceea ce privește persoanele juridice numai în măsura în care, printr-o anumită reglementare privind aceste persoane, sunt afectate indirect drepturile fundamentale ale cetățenilor.

Guvernul mai observă, cu caracter general, că referirile autorului excepției la modul de aplicare a Legii nr. 504/2002 de către Consiliul Național al Audiovizualului și la problemele tehnice și financiare ce rezultă din îndeplinirea obligației *must-carry* nu reprezintă chestiuni ce țin de competența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 82 din Legea nr. 504/2002 sunt constituționale, apreciind că acestea nu încalcă art. 45 din Constituție. Totodată, se arată că prevederile art. 16, 44 și 53 din Constituție nu sunt incidente în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, actele și notele scrise depuse la dosar, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 22 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

„(1) *Orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de comunicații electronice, cu excepția celor care utilizează exclusiv spectrul radio, are obligația să includă în oferta sa serviciile de programe ale Societății Române de Televiziune destinate publicului din România, precum și alte servicii de programe, libere la retransmisie și fără condiționări tehnice sau financiare, ale radiodifuzorilor privați, aflați sub jurisdicția României, în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, precum și serviciile de televiziune a căror obligativitate de retransmitere este stabilită prin acorduri internaționale la care România este parte. Criteriul de departajare pentru radiodifuzorii privați este ordinea descrescătoare a indicelui anual de audiență.*

(2) *Distribuitorii care retransmit servicii de programe au obligația, la nivel regional și local, să includă în oferta lor cel puțin două programe regionale și două programe locale, acolo unde acestea există; criteriul de departajare va fi ordinea descrescătoare a audienței.*

(3) *În mediul rural, pentru rețele cu mai puțin de 100 de abonați Societatea Română de Televiziune poate asigura gratuit recepția programelor publice, în vederea retransmisiei.*

(4) *În localitățile în care o minoritate națională reprezintă o pondere mai mare de 20% distribuitorii vor asigura și servicii de transmitere a programelor care sunt libere la retransmisie, în limba minorității respective.*

(5) *În limita posibilităților, distribuitorii care retransmit servicii de programe prin rețele de telecomunicații vor include în ofertele lor de programe serviciile publice ale Societății Române de Radiodifuziune, ale unui program de radiodifuziune național și ale unui program de radiodifuziune local, private.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție

ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 30 privind libertatea de exprimare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, celor ale art. 10 privind libertatea de exprimare, art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul adițional nr. 1 la Convenție, ale Protocolului adițional nr. 12 la Convenție, precum și ale art. 16 privind libertatea de a desfășura o activitate comercială, art. 17 privind dreptul de proprietate, art. 52 privind întinderea și interpretarea drepturilor și principiilor din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 reglementează obligația de tip *must-carry*, potrivit căreia societățile de cablu sunt obligate să preia și să retransmită anumite programe, respectiv programele televiziunii publice, precum și programele televiziunilor private, naționale și locale, acestea din urmă fiind preluate în ordinea audiențelor înregistrate. La nivelul legislației secundare această obligație este reglementată prin Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 72/2012 privind condițiile de eliberare și modificare a avizului de retransmisie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 16 februarie 2012, care definește, în art. 1 alin. (1) lit. f), principiul *must-carry*.

Obligația de difuzare *must-carry* a fost introdusă în dreptul Uniunii Europene prin Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 108 din 24 aprilie 2002, modificată prin Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 337 din 18 decembrie 2009.

Curtea reține că, în temeiul considerentului (48) al Directivei 2009/136/CE „Obligațiile legale de difuzare (*must carry*) pot fi aplicate anumitor canale de difuzare a programelor radio și de televiziune și servicii complementare prestate de un anumit furnizor de servicii media. Statele membre ar trebui să ofere o justificare clară pentru obligațiile *must-carry* în legislația națională pentru a se asigura că astfel de obligații sunt transparente, proporționale și clar definite. În acest scop, normele *must-carry* ar trebui stabilite într-un mod care să stimuleze investițiile eficiente în infrastructură. Normele *must-carry* ar trebui revizuite în mod periodic în vederea actualizării acestora în ceea ce privește progresele tehnologice și ale pieței pentru a se asigura că aceste norme continuă să fie proporționale cu obiectivele urmărite. Serviciile complementare includ, dar nu se limitează la servicii concepute în vederea îmbunătățirii accesului pentru utilizatorii finali cu handicap, precum video-textul, subtitrarea, descrierea audio și limbajul semnelor.”

În acest sens, Curtea constată că art. 31 din Directiva 2002/22/CE permite statelor membre să impună obligația *must-carry*, însă cu îndeplinirea anumitor cerințe prealabile, respectiv cea cantitativă și cea calitativă. Astfel, din punct de vedere cantitativ obligația poate fi impusă numai rețelilor care constituie principalele mijloace de recepționare a transmisiilor

radio și de televiziune pentru un număr semnificativ de utilizatori finali ai acestor rețele, iar din punct de vedere calitativ aceasta poate fi impusă numai dacă este necesară atingerii obiectivelor de interes general, definite cât mai clar de către fiecare stat membru. De asemenea, această obligație trebuie să fie proporțională și transparentă.

II.1. Referitor la critica de neconstituționalitate care vizează încălcarea dreptului de proprietate al operatorilor de cablu, Curtea constată că, de principiu, aceasta pornește de la premisa absolutizării prerogativelor dreptului de proprietate. Având în vedere natura criticilor de neconstituționalitate, precum și conținutul normativ al textelor supuse controlului de constituționalitate, Curtea trebuie, mai întâi, să stabilească dacă sfera dreptului fundamental invocat se referă și la serviciul prestat de operatorii de cablu, dacă soluția legislativă criticată reprezintă o limitare a dreptului fundamental invocat și dacă limitarea este justificată.

În privința justificării limitării dreptului de proprietate, Curtea Constituțională va avea în vedere „testul” de proporționalitate structurat, potrivit căruia limitarea drepturilor fundamentale trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor cerințe, astfel cum se va preciza pe parcursul deciziei. De altfel, raționamentul juridic utilizat pentru testul de proporționalitate este folosit în jurisprudența multor curți constituționale europene, printre care de referință este Curtea Constituțională Federală a Germaniei.

Curtea va efectua testul de proporționalitate, ca o metodă logică destinată să ajute în stabilirea echilibrului corect între restricțiile impuse de o măsură corectivă și gradul de severitate al naturii actului interzis, analizând dacă dreptul de proprietate a suferit o limitare ce nu se încadrează în condițiile impuse de Constituție. În acest sens, Curtea urmează să analizeze dacă limitele impuse de legiuitor dreptului de proprietate al operatorilor de cablu prin reglementarea obligației *must-carry* reprezintă o limitare rezonabilă care să nu fie disproporționată în raport cu obiectivul dorit de îndeplinirea corespunzătoare a serviciilor media.

1.1. Curtea urmează să cerceteze cerința cu privire la determinarea sferei dreptului fundamental ocrotit.

Curtea reține în acest sens că, potrivit art. 555 din Codul civil (art. 480 din Codul civil din 1864), proprietatea privată este dreptul titularului de a poseda, folosi și dispune de un bun în mod exclusiv, absolut și perpetuu, în limitele stabilite de lege. Conținutul juridic al dreptului de proprietate cuprinde posesia, folosința și dispoziția, atribute care configurează puterea pe care proprietarul o are asupra lucrului. Bunurile proprietate privată sunt în circuitul civil, iar acest aspect este de natură să asigure esența unei economii de tip concurențial. Este unul din motivele pentru care dreptul de proprietate privată constituie obiectul unui regim de ordin constituțional, fiind garantat prin art. 44 din Constituție.

Curtea constată că oferta de programe a distribuitorilor prin care își formează o anumită clientelă are o valoare economică, putând fi calificată ca un „bun” care poate face obiect al dreptului de proprietate. În acest sens a se vedea și Hotărârea din 26 iunie 1986, pronunțată în *Cauza Van Marle și alții împotriva Olandei*, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, într-adevăr, clientela se analizează ca o valoare patrimonială, deci ca un „bun” în sensul primei fraze a art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (paragraful 41). În consecință, dreptul de proprietate privată asupra ofertei de programe este garantat de art. 44 din Constituție.

1.2. A doua cerință privește faptul dacă dreptul fundamental este afectat/limitat printr-o intervenție a statului sau unei terțe persoane.

Astfel, Curtea constată că statul este cel care intervine și limitează dreptul de proprietate al distribuitorului prin instituirea obligației prevăzute de dispoziția legală criticată, exclusiv în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă.

1.3. A treia cerință o constituie justificarea limitării dreptului de proprietate. Pentru a analiza dacă măsura este justificată, Curtea urmează a lua în considerare două condiții esențiale, una specială și una generală a căror respectare este determinantă pentru stabilirea constituționalității textului criticat.

1.3.1. Astfel, ca o condiție specială, justificarea trebuie să se întemeieze pe o dispoziție expres prevăzută de Constituție. În acest sens, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție. Însă, limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate.

Curtea constată că, potrivit art. 44 din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. În acest sens a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993. De asemenea, Curtea a statuat prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Așadar, textul art. 44 alin. (1) din Constituție cuprinde expres o dispoziție în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate.

1.3.2. Justificarea trebuie analizată și prin prisma unei cerințe generale, care se referă, în mod esențial, la principiul proporționalității. Conform acestui principiu orice măsură luată trebuie să fie **adecvată** — capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, **necesară** — nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea scopului și **proporțională** — corespunzătoare scopului urmărit. Pentru corecta aplicare a testului este necesară examinarea fiecăruia dintre cele 3 elemente în ordinea respectivă. Dacă măsura nu întrunește una dintre cele 3 cerințe, aceasta este neconstituțională și nu mai este necesară examinarea respectării celorlalte cerințe. În acest sens, a se vedea și Decizia pronunțată la 11 iunie 1958 — BVerfG 7, 377 *Apotheken*, prin care Curtea Constituțională Federală a Germaniei a statuat că testul are ca scop examinarea pas cu pas a măsurii, prin prisma respectării de către legiuitor a celor 3 cerințe menționate.

Astfel, în vederea realizării testului de proporționalitate, Curtea trebuie, mai întâi, să stabilească scopul urmărit de

legiuitor prin măsura criticată și dacă acesta este unul legitim, întrucât testul de proporționalitate se va putea raporta doar la un scop legitim.

Curtea constată că scopul urmărit de legiuitor prin instituirea obligației *must-carry* îl constituie atingerea obiectivelor de interes public care sunt definite la art. 3 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, potrivit căruia prin difuzarea și retransmisia serviciilor de programe se realizează și se asigură pluralismul politic și social, diversitatea culturală, lingvistică și religioasă, informarea, educarea și divertismentul publicului, cu respectarea libertăților și a drepturilor fundamentale ale omului. De asemenea, toți furnizorii de servicii media audiovizuale au obligația să asigure informarea obiectivă a publicului.

Mai mult, Curtea reține că scopul urmărit este legitim, întrucât asigurarea pluralismului politic este o caracteristică a sistemelor de mass-media și se referă la legătura dintre actorii politici și mass-media și, în general, în ce măsură mass-media reflectă diviziunile și opțiunile politice. Pluralismul politic, având în vedere principiile democrației, are la bază necesitatea de reprezentare a unei plaje largi de opinii și opțiuni politice diferite în mass-media.

Pe de altă parte, pluralismul cultural presupune recunoașterea diferențelor interumane și crearea condițiilor pentru menținerea și afirmarea acestora, precum și accesul la toate formele de cultură și medii sociale. De asemenea, presupune stabilirea relațiilor interculturale armonioase, fără a avea drept rezultat uniformizarea diferențelor sau suprimarea acestora, asigurând, din contră, continuitatea existenței lor, dar fără a genera conflicte.

Modul de administrare al pluralismului cultural dovedește maturitatea socio-politică a unei societăți democratice care este capabilă să integreze toate diferențele. Pluralismul cultural se răsfrânge firesc asupra individului, cunoașterea diferitelor culturi, religii, medii sociale, precum și a diferențelor lingvistice va duce nu numai la îmbogățirea culturală, ci și la redefinirea sensului de identitate personală.

În ceea ce privește justificarea ca cerință generală, Curtea constată că măsura luată este adecvată. În speță, limitarea operată, având în vedere Directiva 2002/22/CE, este adaptată scopului urmărit și este capabilă, în abstract, să îndeplinească exigențele acestuia. Legiuitorul trebuie să adopte măsuri care să corespundă nevoilor societății și care, intrinsec, reprezintă o modalitate potrivită pentru atingerea scopului urmărit. Legiuitorul trebuie să își aleagă mijloacele în așa fel încât, prin natura lor, acestea să fie apte să ducă la îndeplinirea obiectivelor urmărite, și anume asigurarea pluralismului politic și social, a diversității culturale, lingvistice și religioase, precum și informarea, educarea și divertismentul publicului.

Referitor la necesitatea măsurii, Curtea reține că marja de apreciere a statului este limitată, acesta neavând la dispoziție alte măsuri pentru a crea un pachet de programe permanent la dispoziția cetățenilor. Numai în acest fel statul asigură posibilitatea cetățenilor săi de a se informa în mod corect și obiectiv. În aceste condiții, Curtea constată că obligația *must-carry* este necesară pentru îndeplinirea obiectivului de interes general anterior menționat.

În continuare, Curtea reține că serviciile de programe cărora li se va acorda statutul *must-carry* sunt determinate de textul legal criticat, respectiv programelor Societății Române de Televiziune, alte servicii de programe libere la retransmisie ale radiodifuzorilor privați, precum și servicii de televiziune prevăzute în acordurile internaționale. Prin urmare, cerința

privind caracterul determinat al canalelor de radio și televiziune se regăsește în redactarea art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002.

De asemenea, Curtea observă că, din punct de vedere calitativ, serviciile de programe trebuie să fie în concordanță cu obiectivele de interes general prevăzute de art. 3 alin. (1) din Legea audiovizualului nr. 504/2002. De altfel, în punctele 60—62 la Hotărârea din 22 decembrie 2008, pronunțată în Cauza *Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG împotriva Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk, C-336/07*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că art. 31 din Directiva 2002/22/CE nu are în vedere conținutul canalelor și al serviciilor de televiziune, ci se raportează efectiv la transmiterea lor prin intermediul rețelelor de telecomunicații.

Această constatare reiese de asemenea din lectura considerentului (43) al Directivei 2002/22/CE, conform căruia statele membre impun anumite obligații de difuzare prin aceste rețele pentru difuzarea către public de emisiuni de radio sau de televiziune.

Prin urmare, rezultă din art. 31 alin. (1) din directiva menționată, precum și din obiectivul avut în vedere prin această dispoziție că legiuitorul european s-a abținut să impună vreo condiționare a obligațiilor *must-carry* în privința conținutului serviciilor de televiziune.

Așadar, legiuitorul român dispune de o marjă de apreciere pentru stabilirea condițiilor în care se dobândește statutul *must-carry*, respectiv, în cazul de față, în funcție de indicele anual de audiență, indice care reflectă gradul de consum al produselor și serviciilor media, precum și stilul de viață și profilele socio-demografice, cu respectarea obiectivului urmărit, astfel cum este prevăzut la art. 3 din lege.

Îndeplinirea obiectivelor de interes general este întărită prin introducerea în obligația *must-carry* a programelor televiziunii naționale, deoarece se observă că art. 4 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999, prevede că aceste servicii, ca servicii publice în realizarea obiectivelor generale de informare, educație, divertisment, sunt obligate să prezinte, în mod obiectiv, imparțial, realitățile vieții social-politice și economice interne și internaționale, să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice, să promoveze, cu competență și exigență, valorile limbii române, ale creației autentice culturale, științifice, naționale și universale, ale minorităților naționale, precum și valorile democratice, civice, morale și sportive, să militeze pentru unitatea națională și independența țării, pentru cultivarea demnității umane, a adevărului și justiției. În îndeplinirea atribuțiilor pe care le au, Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune trebuie să respecte principiile ordinii constituționale din România.

Totodată, Curtea reține că la art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 se prevede că, în localitățile în care o minoritate națională are o pondere mai mare de 20%, distribuitorii sunt obligați să asigure și servicii de transmitere a programelor care sunt libere la retransmisie, în limba minorității respective; aceeași obligație este prevăzută în privința programelor regionale și locale. Și în ceea ce privește introducerea în obligația *must-carry* a programelor radiodifuzorilor privați, Curtea constată că acestea conduc la împlinirea obiectivelor de interes

general, atât timp cât ele reflectă gradul de consum și preferințele publicului.

Autorul mai susține că obligația de retransmitere nu este justificată în cazul posturilor care au o audiență semnificativă, deoarece acestea prezintă oricum avantaje economice pentru operatorii de cablu, care le introduc în oferta lor de programe pe principii economice. Curtea reține că aceste aspecte țin de marja de apreciere a legiuitorului, astfel încât cenzurarea acesteia în lipsa vreunei condiționări prevăzute de Constituție excedează competenței Curții Constituționale.

Sușinerile potrivit cărora statutul *must-carry* se dobândește prin simpla cerere a titularului postului, fără a fi făcute verificări dacă postul respectiv justifică prin conținutul său necesitatea de a fi cunoscut de publicul larg, nu pot fi, de asemenea, reținute, întrucât:

— statutul *must-carry* se dobândește potrivit procedurii stabilite prin Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 72/2012 privind condițiile de eliberare și modificare a avizului de retransmisie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 16 februarie 2012;

— Consiliul Național al Audiovizualului, potrivit art. 10 din Legea nr. 504/2002, în calitate de garant al interesului public în domeniul comunicării audiovizuale, are obligația, printre altele, să asigure respectarea exprimării pluraliste în media; pluralismul surselor de informare a publicului; protejarea demnității umane, a dreptului la propria imagine și protejarea minorilor; protejarea culturii și a limbii române, a culturii și limbilor minorităților naționale, ceea ce înseamnă că acesta veghează ca posturile *must-carry* prin conținutul programelor să vizeze scopul de la art. 3 din lege.

Referitor la critica privind neîndeplinirea de către reglementarea legală criticată a obiectivului pluralismului prin aceea că opțiunile publicului au un rol secundar în regimul *must-carry*, criteriul audienței nefiind un criteriu de selecție, ci un criteriu de departajare, Curtea reține că această critică tinde, de fapt, la modificarea textului legal prin propunerea unei noi reglementări care să garanteze un asemenea obiectiv; însă, analizarea unor asemenea critici excedează competenței de control a instanței de contencios constituțional.

Cu privire la existența justului echilibru între măsura care a determinat limitarea dreptului de proprietate și scopul urmărit, Curtea constată că există un raport rezonabil de proporționalitate între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

În acest context, Curtea reține că stabilirea condițiilor dreptului de proprietate al operatorilor de cablu prin instituirea obligației *must-carry*, astfel cum este prevăzută la art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, asigură un just echilibru între interesul individual și interesul general al societății și nu este de natură a crea un dezechilibru între interesele acestora. Nu este compromis nici dreptul cetățenilor și nici așteptările economice ale operatorilor de cablu.

De altfel, prin Decizia nr. 571 din 29 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 28 iunie 2010, Curtea a statuat că legiuitorul a dorit doar să se asigure că va exista un număr minim de posturi retransmise, capabile să reflecte realitatea românească, dând expresie art. 31 privind dreptul la informație și art. 33 privind accesul la cultură din Constituție, acest lucru fiind o condiție prealabilă desfășurării activității operatorilor de cablu.

Așadar, Curtea constată că obligația instituită de art. 82 alin. (1) din Legea nr. 504/2002 nu este nelimitată, iar numărul

posturilor libere la retransmitere nu poate crește astfel încât operatorul de cablu să fie obligat să retransmită prin rețeaua sa numai aceste posturi, întrucât această obligație se instituie în limita a 25% din numărul total de servicii de programe distribuite prin rețeaua respectivă, neexistând o privare de proprietate în ceea ce îi privește pe radiodifuzorii privați.

În consecință, reglementarea obligației *must-carry* prevăzute la art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 reprezintă o limitare a dreptului de proprietate, instituită de legiuitor pentru orice distribuitor care retransmite servicii de programe prin rețele de comunicații electronice, realizată cu respectarea cerințelor prevăzute de Constituție.

2. Referitor la pretinsa încălcare a libertății economice și a mediului concurențial, Curtea reține că numărul posturilor a căror retransmisie este obligatorie se limitează la 25% din numărul total de posturi retransmise, un procent rezonabil, ce permite buna desfășurare a activității acestor agenți economici, în condițiile în care aceștia îndeplinesc un serviciu public.

De altfel, prin Decizia nr. 426 din 3 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 3 iulie 2012, Curtea a reținut că libertatea economică nu este absolută, ci trebuie exercitată în condițiile legii, iar obligația distribuitorilor care retransmit servicii de programe de a include în oferta lor, la nivel regional și local, cel puțin două programe regionale și două programe locale, acolo unde acestea există, nu contravine libertății economice astfel cum aceasta este consacrată prin art. 45 din Legea fundamentală.

Având în vedere că art. 82 din Legea audiovizualului reglementează cadrul general al instituirii obligației *must-carry*, iar alin. (2), asupra constituționalității căruia Curtea s-a pronunțat, legiferează doar o parte a acestei obligații, respectiv pe plan local, regional, considerentele Deciziei nr. 426 din 3 mai 2012 sunt aplicabile și în prezenta cauză.

3. Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea libertății de exprimare, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 426 din 3 mai 2012, că dispozițiile legale criticate reprezintă o expresie a prevederilor constituționale ale art. 30 referitor la dreptul la libertatea de exprimare și art. 31 referitor la dreptul la informație.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că dreptul de a primi informații și idei este inclus în art. 10 din Convenție (Hotărârea din 26 noiembrie 1991, pronunțată în Cauza *Observer și Guardian împotriva Regatului Unit*, paragraful 59). Astfel, Convenția nu garantează doar libertatea presei de a informa publicul, ci și dreptul publicului de a fi în mod corect informat (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, paragrafele 65, 66). De asemenea, transmisiunea televizată este menționată în Convenție în legătură cu libertatea de exprimare. Curtea Europeană a Drepturilor Omului consideră că atât difuzarea programelor, cât și retransmiterea acestora sunt cuprinse în sfera de protecție a art. 10 din Convenție (Hotărârea din 28 martie 1990, pronunțată în Cauza *Groppera Radio Ag și alții împotriva Elveției*, paragraful 55).

În consecință, Curtea a reținut că statul are atât o obligație negativă de a se abține de la orice măsură care ar încălca libertatea de exprimare, cât și o obligație pozitivă de a-și adapta legislația și modalitatea de aplicare a acesteia cu scopul de a da efect libertății de exprimare sub toate aspectele pe care aceasta le presupune.

4. În ceea ce privește susținerea autorului potrivit căreia textul de lege criticat operează discriminări nejustificate între operatorii de cablu, între radiodifuzor și operator, precum și pe criteriile de teritorialitate, fiind astfel încălcat art. 16 din Constituție, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Protocolul adițional nr. 12 la Convenție, Curtea reține următoarele:

În primul rând, autorul critică faptul că de la obligația prevăzută de art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 sunt exceptați operatorii de cablu care folosesc exclusiv rețele în spectru radio, respectiv rețele DTH „direct to home”, acest lucru având consecințe concurențiale importante, operatorii care folosesc exclusiv rețele în spectru radio putându-și utiliza în mod liber întreaga rețea, dobândind un avantaj concurențial însemnat față de ceilalți operatori.

Curtea reține că, potrivit art. 31 din Directiva 2002/22/CE statele membre pot impune obligații rezonabile de difuzare în cazul în care un număr mare de utilizatori finali ai acestor rețele le folosesc ca mijloace principale de recepție a emisiunilor de radio sau televiziune. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut, în Hotărârea din 3 martie 2011, pronunțată în Cauza *Comisia Europeană împotriva Regatului Belgiei*, C-134/10, că obligațiile de difuzare care decurg din art. 31 alin. (1) din directivă nu pot fi impuse operatorilor rețelelor de comunicații electronice decât în cazul în care un număr semnificativ de utilizatori finali ai acestor rețele le utilizează drept mijloace principale pentru recepția emisiunilor de radio sau televiziune (paragraful 73).

Se observă, de asemenea că, potrivit art. 31 din directivă, statele membre revizuiesc periodic obligațiile de difuzare *must-carry*. Prin urmare, dacă tehnologia digitală DTH va reprezenta, în România, în viitorul apropiat un substitut pentru retransmiterea prin cablu a programelor TV, ceea ce va necesita reconsiderarea pieței relevante a produsului ca fiind piața serviciilor de retransmitere a programelor TV, indiferent de

suportul utilizat, iar numărul de abonați la acest serviciu va crește, legiuitorul va trebui să revizuiască obligația prevăzută de art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002.

În al doilea rând, autorul susține că obligația *must-carry* operează o discriminare pe criteriile de teritorialitate. Curtea nu va reține această critică, având în vedere că stabilirea radiodifuzorilor aflați sub jurisdicția României se face potrivit art. 2 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, fiind evident că aplicarea legii române operează în limitele teritoriului național, iar susținerile autorului excepției privesc mai degrabă chestiuni de aplicare a legii și nu probleme de constituționalitate.

În al treilea rând, referitor la pretinsa discriminare care operează între radiodifuzor și operator, radiodifuzorul având posibilitatea de a forța voința distribuitorului, Curtea observă că obligația distribuitorilor derivă din lege și nu din voința radiodifuzorilor. Totodată tratamentul juridic aplicabil fiecărei categorii de operatori economici este diferit având în vedere specificul activităților desfășurate, neputând exista o discriminare între operatorul de cablu și radiodifuzor.

Astfel, Curtea Constituțională, prin jurisprudența sa, a statuat că principiul egalității nu înseamnă uniformitate, iar despre violarea acestui principiu se poate vorbi numai atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (Decizia nr. 1.499 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2012).

5. În fine, cu privire la susținerile autorului excepției potrivit cărora dispoziția legală criticată aduce atingere prevederilor constituționale ale art. 53, Curtea constată că acesta nu este incident în cauză, întrucât din analiza pretinselor încălcări ale Legii fundamentale prezentate nu reiese că art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 nesocotește vreun drept fundamental prevăzut de Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială RCS & RDS — S.A. din București în dosarele nr. 3.199/2/2012 și nr. 9.349/2/2011 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 82 din Legea audiovizualului nr. 504/2002 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 300

din 13 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Constantin Guță în Dosarul nr. 5.464/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 50D/2013.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 137D/2013, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Mihai Ghiță în Dosarul nr. 10.547/2/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției, Mihai Ghiță, a transmis la dosarul cauzei note scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost prezentată și dezvoltată.

Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității este de acord cu măsura conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 137D/2013 la Dosarul nr. 50D/2013, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu deciziile nr. 815 din 19 mai 2009 și nr. 1.502 din 10 noiembrie 2009. Susține că instanța de contencios administrativ nu realizează o verificare a temeiniciei și legalității unor acte de

comandament militar, ci o analiză a materialului probator al cauzei, în vederea soluționării acțiunii în constatarea calității de lucrător/colaborator al Securității. Totodată, nu poate fi reținută susținerea potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în drepturile persoanei vătămate, deoarece aceasta are posibilitatea de a formula cerere de intervenție în procesul întemeiat pe Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008. În fine, susține că actul normativ criticat nu instituie nicio diferență de tratament juridic între persoane aflate în situații identice. Depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu deciziile nr. 608 din 12 mai 2011 și nr. 219 din 13 martie 2012. Precizează că aducerea la cunoștința publicului a calității de lucrător/colaborator al Securității nu afectează dreptul la viață privată, de vreme ce această calitate este stabilită de o instanță judecătorească, în cadrul unui proces desfășurat în condiții de echitate. În acest sens, evocă Opinia nr. 694/2012 adoptată de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) în cadrul celei de-a 93-a ședințe plene, din 14—15 decembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 6.719 din 26 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.464/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Guță într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare întemeiată pe Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

Prin Încheierea din 31 ianuarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 10.547/2/2010, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Ghiță, cu prilejul soluționării recursului împotriva Sentinței nr. 4.655 din 5 iulie 2011, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare întemeiată pe Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că actul normativ criticat încalcă dreptul la integritate psihică al oricărui angajat al fostei Securități, asupra căruia se exercită permanent o tortură psihică mentală, acesta fiind intimidat și culpabilizat pentru că ar fi săvârșit „acte de teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și

libertăților lor fundamentale”. Tortura mentală este concretizată în inducerea ideii prezumției de vinovăție pentru toți lucrătorii fostei Securități, ca urmare a apartenenței la această structură.

De asemenea, susțin că acțiunea introdusă de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității vizează responsabilizarea persoanei vizate pentru simpla participare la activitatea fostelor servicii de informații, fără a stabili vreo formă de vinovăție care să atragă limitări sau încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Pe de altă parte, este încălcat dreptul la propria imagine, deoarece actul normativ criticat prevede „*consemnarea publică*” a persoanelor care au desfășurat o activitate în interesul apărării securității statului și „*darea publicității*” informațiilor și documentelor cu privire la activitatea fostei Securități. Consemnarea publică a unei persoane pentru faptul că a fost lucrător al Securității are multe consecințe, precum stigmatizarea socială, crearea și menținerea unei stări permanente de confuzie și temeri, constituind o încălcare a dreptului la propria imagine, în condițiile în care acea persoană nu are calitatea de demnitar sau funcționar public. Este invocată, în acest sens, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 8 iulie 1986, pronunțată în Cauza *Lingens împotriva Austriei*).

Totodată, criticile de neconstituționalitate vizează faptul că instanțele de contencios administrativ nu pot avea competența materială de a se pronunța asupra unor aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele militare specifice. Sunt invocate, în acest sens, dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, potrivit cărora actele de comandament cu caracter militar nu pot fi atacate în contenciosul administrativ. În același timp, excepția de necompetență materială a instanței de contencios administrativ rezultă și din faptul că este chemată să se pronunțe asupra unor fapte de natură penală, infracțiuni.

Totodată, prin introducerea unei acțiuni în constatare, fără a avea o legitimare procesuală activă, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității se subrogă în dreptul cetățeanului vătămat de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. Astfel, prin art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 se realizează o extindere nepermisă a sferei titularilor dreptului de acces liber la justiție, dincolo de limitele sale constituționale. Cu alte cuvinte, prevederile legale criticate convertesc dreptul de acces liber la justiție într-o obligație.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând că actul normativ criticat nu aduce atingere integrității psihice sau dreptului la propria imagine, întrucât o atare atingere ar presupune, prin definiție, un act ilegal, concret, iar nu un act de reglementare, deci o normă juridică ideală și abstractă.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, reținând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 operează o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor constatate ca fiind lucrătoare ale Securității.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, ale cărei acte privind accesul la

propriul dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești. Totodată, prevederile de lege criticate nu instituie niciun privilegiu și nicio discriminare pe considerente arbitrare și nu contravin art. 15 alin. (2) din Constituție. De asemenea, departe de a fi o reglementare în materie penală, actul normativ criticat are ca scop cunoașterea istoriei recente, cunoaștere ce constituie o prioritate pentru societatea românească, motiv pentru care administrarea și valorificarea istorică a arhivelor fostei Securități, precum și a documentelor cu privire la reprimarea de către Securitate a acțiunilor în favoarea democrației sunt necesare într-o Românie europeană.

Arată, totodată, că procedura instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 răspunde, în ansamblul său, cerințelor constituționale, dar și celor din jurisprudența în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, revenind instanței judecătorești rolul de a aprecia cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu supune controlului judecătoresc acte de comandament militar, ci urmărește, în legătură cu toate persoanele care au obligația de a face declarația prevăzută de lege, stabilirea existenței sau inexistenței calității de lucrător/colaborator al Securității.

Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 137D/2013, consideră că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 și ale art. 1 alin. (1), art. 2 lit. a), art. 4 alin. (4), art. 8 și art. 11 din acest act normativ sunt constituționale, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, de exemplu, deciziile nr. 608 din 12 mai 2011, nr. 219 din 13 martie 2012, nr. 592 din 5 iunie 2012, nr. 672 din 26 iunie 2012 și nr. 1.085 din 18 decembrie 2012. Apreciază că legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce acțiunea în constatare izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității, și se justifică prin interesul general al societății în actualul context istoric, iar controlul legalității sau temeiniciei unor acte de comandament cu caracter militar excedează cadrulul normativ al ordonanței de urgență criticate. În Dosarul nr. 50D/2013, Avocatul Poporului nu a comunicat punctul său de vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosare de autorul excepției, Mihai Ghiță, și de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale și contravenționale mai favorabile, art. 16

privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la integritate fizică și psihică, art. 30 alin. (6) potrivit căruia „*Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine*”, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. De asemenea, din motivarea formulată de autorii excepției de neconstituționalitate rezultă și susținerile privind pretinsa încălcare a dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție și art. 26 privind viața intimă, familială și privată.

1. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, potrivit căruia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit anterior sesizării Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

2. Totodată, Curtea reține că celelalte prevederi de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare.

Astfel, Curtea a statuat, ca apreciere generală, că, față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, constatată ca fiind neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității. În acest sens, în acord cu jurisprudența sa, Curtea reține că actul normativ criticat urmărește exclusiv deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane și nu conține, *per se*, reglementări privind angajarea, în aceste cazuri, a răspunderii juridice și politice (a se vedea Decizia nr. 815 din 19 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 11 iunie 2009, și Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009).

De asemenea, Curtea a constatat că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 dau expresie opțiunii legiuitorului, reprezentând o consacrare la nivel legislativ a dreptului fundamental la informație în ceea ce privește existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia.

Sub acest aspect, Curtea a reținut că exigențele unei vieți democratice, așa cum transpar ele din ansamblul reglementărilor legale, impun ca persoanele vizate de prevederile legale criticate să poată fi identificate și cunoscute de opinia publică (a se vedea Decizia nr. 980 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 17 august 2009).

În aceeași ordine de idei, reținând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate

administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, ale cărei acte privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești, Curtea a constatat că reglementările supuse controlului de constituționalitate implică garanții adecvate și suficiente pentru evitarea oricărui ingerințe arbitrare.

Astfel, competența de a se pronunța asupra calității unei persoane de lucrător sau colaborator al Securității aparține unei instanțe judecătorești, autoritate independentă și imparțială, îndrituită să soluționeze o acțiune în constatare, cu respectarea principiilor de oralitate, contradictorialitate, publicitate și a dreptului la apărare, părțile interesate având, deopotrivă, posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept. În plus, orice persoană pentru care Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București a constatat calitatea de lucrător sau colaborator al Securității are posibilitatea de a solicita, pe calea recursului, exercitat în condițiile legii, controlul hotărârii judecătorești pronunțate de instanța de fond (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 912 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 13 decembrie 2012).

În legătură cu critica de neconstituționalitate susținută din perspectiva stabilirii competenței instanțelor de contencios administrativ de a se pronunța asupra unor acte de comandament cu caracter militar, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu reglementează controlul judecătoresc al unor astfel de acte. Controlul legalității sau temeiniciei acestora excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „*accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 219 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012).

De asemenea, Curtea nu a reținut nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului liberului acces la justiție ca urmare a subrogării Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în dreptul cetățeanului care se consideră vătămat prin acțiunile abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

Astfel cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, prevederile art. 1 alin. (7) și (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt edificatoare în acest sens, conferind persoanei, subiect al unui dosar din care rezultă că a fost urmărită de Securitate, precum și, după caz, soțului supraviețuitor și rudelor până la gradul al patrulea, inclusiv ale persoanei decedate ori moștenitorilor săi testamentari, dreptul de a afla identitatea lucrătorilor Securității și a colaboratorilor acesteia care au contribuit cu informații la completarea dosarului și, de asemenea, de a solicita verificarea calității de lucrător al Securității pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului. Din cuprinsul acestor dispoziții legale, se desprinde concluzia potrivit căreia Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității acționează inclusiv la cererea persoanelor îndreptățite, astfel că nu se pune problema nesocotirii dreptului acestora de liber acces la justiție (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 608 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011).

Totodată, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor

care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

Totodată, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabilă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, excepție ridicată de Constantin Guță în Dosarul nr. 5.464/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și de Mihai Ghiță în Dosarul nr. 10.547/2/2010 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceluiași instanțe judecătorești și constată că celelalte prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 13 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Elena Cruceanu în Dosarul nr. 71.359/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 128D/2013.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Agenția Națională de Integritate, directorul general al Direcției Generale Juridică, Relații Publice și Comunicare, Ioana Lazăr, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentatului Agenției Naționale de Integritate, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că principiul consfințit la art. 16 din Constituție nu se opune ca o lege să instituie condiții corespunzătoare domeniului pe care îl reglementează, pentru buna funcționare a acestuia. În cazul de față, legiuitorul a urmărit o mai bună exercitare a funcțiilor și demnităților publice, prin apărarea unor principii morale la care să se raporteze societatea la un moment dat. De asemenea, prevederile de lege criticate reprezintă o aplicare a dispozițiilor art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia ocuparea funcțiilor și demnităților publice are loc în condițiile legii. În același timp, nu este îngădit dreptul la muncă, deoarece activitatea aleșilor locali trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.076 din 14 iulie 2011. Precizează că regimul special instituit de legiuitor în ceea ce privește exercitarea funcțiilor și demnităților publice implică instituirea unor incompatibilități și interdicții pentru prevenirea și asigurarea supremației interesului public.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 71.359/3/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.**

Excepția a fost ridicată de Elena Cruceanu într-o cauză având ca obiect o acțiune în anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate îngădesc accesul liber la muncă și încalcă dreptul de a fi egal cu ceilalți în ceea ce privește accesul la muncă și libertatea de a alege munca pe care dorește să o presteze consilierul local sau județean având funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale. În plus, susține că textul de lege criticat îngădește dreptul la muncă pe considerente pur subiective, fără nicio legătură cu specializarea persoanei, ci numai în raport de calitatea de rudă de gradul I sau de soț al unui ales local.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile art. 90 alin. (1) și (2) din Legea nr. 161/2003 nu sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece nu sunt discriminatorii și se aplică tuturor celor vizați. Subliniază că funcțiile publice pot fi ocupate doar „în condițiile legii”, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, astfel încât Legea nr. 161/2003 a instituit incompatibilitățile apreciate de legiuitor ca necesare pentru evitarea conflictelor de interese. De asemenea, incompatibilitatea reglementată de art. 90 alin. (1) din Legea

nr. 161/2003 nu are ca efect îngrădirea alegerii profesiei sau a locului de muncă, din moment ce activitatea consilierului local sau județean trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de exercitare a acestor funcții publice.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate care instituie o interdicție pentru anumite categorii de persoane care dețin funcții electivă de a încheia contracte cu autoritățile administrației publice din care acestea fac parte sunt menite a preveni apariția unor conflicte de interese și a asigura imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei, cât și supremația interesului public, fără a încălca art. 41 din Constituție. De asemenea, prevederile de lege criticate nu conțin norme discriminatorii, aplicându-se în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza lor. În concordanță cu normele constituționale cuprinse în art. 16 alin. (3), legiuitorul a detaliat la nivel de lege anumite incompatibilități, considerate, în mod justificat, de natură să conducă la un conflict de interese.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 90 din Legea nr. 161/2003 sunt constituționale, sens în care arată că acestea nu încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor, ci se aplică în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, constituind o măsură pentru asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice și în mediul de afaceri, precum și pentru prevenirea și combaterea corupției. Arată că textul de lege criticat dă expresie art. 16 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate în condițiile legii. De asemenea, prevederile de lege criticate nu încalcă art. 41 alin. (1) din Constituție, ci dau expresie principiilor care stau la baza prevenirii conflictelor de interese ale aleșilor locali, astfel cum acestea rezultă din art. 71 din Legea nr. 161/2003: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.076 din 14 iulie 2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „(1) *Consilierii locali și consilierii județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital*

majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale nu pot încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care funcțiile sau calitățile respective sunt deținute de soțul sau rudele de gradul I ale alesului local.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare (a se vedea Decizia nr. 1.076 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 26 august 2011).

Cu acel prilej, Curtea a constatat că susținerile referitoare la încălcarea dreptului la muncă sunt neîntemeiate, deoarece, potrivit art. 41 din Constituție, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Prin instituirea incompatibilității prevăzute de textul de lege criticat nu se îngrădește alegerea profesiei deținute anterior alegerii într-o funcție publică de autoritate, deoarece activitatea aleșilor locali trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora.

Curtea a constatat că incompatibilitatea consilierilor locali și județeni care au funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor ori alte funcții de conducere, precum și calitatea de acționar sau asociat la societățile comerciale cu capital privat sau cu capital majoritar de stat ori cu capital al unei unități administrativ-teritoriale de a încheia contracte comerciale de prestări de servicii, de executare de lucrări, de furnizare de

produse sau contracte de asociere cu autoritățile administrației publice locale din care fac parte, cu instituțiile sau regiile autonome de interes local aflate în subordinea ori sub autoritatea consiliului local sau județean respectiv ori cu societățile comerciale înființate de consiliile locale sau consiliile județene respective a fost instituită de legiuitor ținând cont de necesitatea prevenirii conflictelor de interese ale aleșilor locali. Astfel, prevederile de lege criticate dau expresie principiilor care stau la baza acestei preveniri, și anume: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public, astfel cum rezultă din prevederile art. 71 din Legea nr. 161/2003.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), Curtea a constatat că și aceasta este neîntemeiată, deoarece, pe de-o parte, prevederile de lege criticate nu conțin norme discriminatorii, fiind aplicabile în mod egal tuturor celor vizați de ipoteza lor, iar, pe de altă parte, potrivit art. 16 alin. (3) din Constituție, funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate doar „în condițiile legii”. Or, Legea nr. 161/2003, având ca scop asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, a instituit anumite incompatibilități pe care legiuitorul, în mod justificat, le-a considerat ca putând conduce la un conflict de interese.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de acestea, Curtea constată că, departe de a fi contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și dreptul la muncă, extinderea incompatibilității prevăzute de art. 90 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, cu privire la soțul și rudele de gradul I ale alesului local, exprimă, de asemenea, preocuparea legiuitorului de a înlătura orice suspiciuni de parțialitate în exercitarea funcțiilor și demnităților publice și în mediul de afaceri, servind astfel la promovarea încrederii pe care aleșii locali trebuie să o inspire publicului într-o societate democratică.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Cruceanu în Dosarul nr. 71.359/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 90 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE

ORDIN

pentru completarea anexei la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 449/2008 privind caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 3.720 din 22 mai 2013 al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură și Adresa nr. 2.142 din 13 mai 2013 a Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare Marină „Grigore Antipa” Constanța, luând în considerare prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2008 privind pescuitul și acvacultura, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 317/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice,

ministrul mediului și schimbărilor climatice emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 449/2008 privind caracteristicile tehnice, condițiile de folosire a uneltelor admise la pescuitul comercial și metodele de pescuit comercial în apele maritime și continentale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 21 august 2008, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La capitolul I litera C, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 4, cu următorul cuprins:

„4. beam-traulul.”

2. La capitolul IV, după punctul 25 se introduce un nou punct, punctul 26, cu următorul cuprins:

„26. *beam-traul* — unealtă filtrantă de pescuit, tractată, care este constituită dintr-o traversă (țeavă metalică) sprijinită la extremități pe două tălpi metalice, respectiv prin partea de plasă (sacul de colectare constituit din capac, talpă și laterale).

Traversa și tălpicile reprezintă scheletul-cadru pe care se prinde partea de plasă care la rândul ei este fixată la partea anterioară a tălpii pe un schelet de rezistență (frânghie, cablu sau lanț) care are rolul de a antrena și dirija spre zona de concentrare a sacului obiectul pescuitului. Partea de plasă este realizată din panouri cu latura ochiului de 50—55 mm pentru a permite filtrarea exemplarelor imature.”

3. La capitolul V litera B, după punctul e) se introduce un nou punct, punctul f), cu următorul cuprins:

„f) utilizarea beam-traulului se poate face cu respectarea strictă a următoarelor condiții:

- interzicerea utilizării uneltei în ariile marine protejate;
- asigurarea selectivității uneltei până la nivelul filtrării exemplarelor imature;
- monitorizarea permanentă a efectelor exploatarei asupra biotopului și biocenozelor care îl populează.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,
Rovana Plumb

București, 11 iulie 2013.
Nr. 1.696.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.644/2012 privind unele măsuri de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare**

În conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare,

în baza prevederilor art. 8 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.644/2012 privind unele măsuri de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, cu modificările ulterioare,

având în vedere propunerile membrilor Consiliului general al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare privind modificarea și completarea componentelor comisiilor de specialitate,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

ministrul educației naționale și ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică emit prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.644/2012 privind unele măsuri de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 640 din 7 septembrie 2012, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală învățământ superior, Direcția generală juridică, Direcția generală buget-finanțe și resurse umane din cadrul Ministerului Educației Naționale și instituțiile de învățământ superior, Academia Română și institutele naționale de cercetare-dezvoltare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Remus Pricopie

Ministrul delegat pentru învățământ superior, cercetare științifică și dezvoltare tehnologică,
Mihnea Cosmin Costoiu

București, 15 iulie 2013.
Nr. 4.205.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 5.644/2012)

STRUCTURA
Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare
Comisii de specialitate și domeniile arondate

Domeniul fundamental	Comisia de specialitate	Domeniile științifice arondate	
MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE ALE NATURII	Matematică	Matematică	
	Informatică	Informatică	
	Fizică	Fizică	
	Chimie	Chimie	
	Științele pământului		Geologie și planetologie
			Geofizică și geodezie
Geografie, geomorfologie, hidrologie			
Științele atmosferei			
ȘTIINȚE INGINEREȘTI	Inginerie civilă și management	Inginerie civilă și instalații	
	Ingineria materialelor	Ingineria materialelor	
	Inginerie chimică, inginerie medicală, știința materialelor și nanomateriale	Inginerie chimică	
	Inginerie electrică	Inginerie electrică	

Domeniul fundamental	Comisia de specialitate	Domeniile științifice arondate
	Inginerie energetică	Inginerie energetică
	Electronică, telecomunicații și nanotehnologie	Electronică
		Telecomunicații
		Nanotehnologie
	Inginerie geologică, inginerie geodezică, mine, petrol și gaze	Inginerie geologică
		Inginerie geodezică
		Mine, petrol și gaze
	Inginerie aerospațială, autovehicule și transporturi	Inginerie aerospațială
		Ingineria autovehiculelor
		Ingineria transporturilor
		Inginerie marină și navigație
	Ingineria resurselor vegetale și animale	Inginerie forestieră
		Ingineria produselor alimentare
		Biotehnologii
		Agronomie
		Horticultură
		Silvicultură
	Calculatoare, tehnologia informației și ingineria sistemelor	Calculatoare și tehnologia informației
Ingineria sistemelor		
Inginerie industrială și management	Inginerie industrială	
	Inginerie și management	
Inginerie mecanică, mecatronică și robotică	Inginerie mecanică	
	Mecatronică	
	Robotică	
Ingineria mediului	Știința și ingineria mediului	
ȘTIINȚE BIOLOGICE ȘI BIOMEDICALE	Biologie și biochimie	Biologie
		Biochimie
	Medicină	Medicină
	Medicină veterinară	Medicină veterinară
	Medicină dentară	Medicină dentară
Farmacie	Farmacie	
ȘTIINȚE SOCIALE	Științe juridice	Drept
	Sociologie, științe politice și administrative	Sociologie
		Științe politice
		Relații internaționale și studii europene
		Științe administrative
		Științe ale comunicării
	Științe militare, informații și ordine publică	Științe militare
		Informații și securitate națională
		Ordine publică și siguranță națională
	Științe economice și administrarea afacerilor	Economie
		Administrarea afacerilor
		Finanțe
Contabilitate		
Cibernetică, statistică și informatică economică		
Economie și afaceri internaționale		

Domeniul fundamental	Comisia de specialitate	Domeniile științifice arondate
	Psihologie și științe comportamentale	Management
		Marketing
		Psihologie
		Științe ale educației
		Educație fizică și sport
ȘTIINȚE UMANISTE ȘI ARTE	Filologie	Filologie
	Filosofie	Filosofie
	Istorie și studii culturale	Istorie
		Studii culturale
	Teologie	Teologie
	Arhitectură și urbanism	Arhitectură
		Urbanism
	Arte vizuale	Arte plastice, decorative și design
	Artele spectacolului	Teatru
		Coregrafie
Cinematografie și media		
Muzică		

Componența nominală a Consiliului general

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
1	ANDRUH MARIUS	Academia Română; Universitatea din București
2	ACHIMESCU NICOLAE	Universitatea din București
3	ALEXA VISARION	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
4	ANDRONESCU ECATERINA	Universitatea „Politehnica” din București
5	BADEA ADRIAN	Universitatea „Politehnica” din București
6	BARBU DANIEL	Universitatea din București
7	BĂCIUȚ GRIGORE	Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
8	BOROI GABRIEL	Universitatea „Nicolae Titulescu” din București
9	BREAZ VALER DANIEL	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
10	BURILEANU CORNELIU	Universitatea „Politehnica” din București
11	CÎMPEANU SORIN MIHAI	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
12	COLOJA PASCU MIHAI	Universitatea „Petrol—Gaze” din Ploiești
13	CRISTEA DAN	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
14	CRISTEA VASILE	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
15	DAMIAN RADU	Universitatea Tehnică de Construcții din București
16	DUMITRU MIRCEA	Universitatea din București
17	EFTENIE MARIANA	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
18	GAFTON ALEXANDRU	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
19	GAVRILESCU MARIA	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
20	GRIGORESCU SORIN DAN	Universitatea „Politehnica” din București
21	HAIUC IONEL	Academia Română
22	HURDUC NICOLAE	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
23	IANOȘ IOAN	Universitatea din București
24	IRIMIE ALEXANDRU	Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
25	ISTUDOR NICOLAE	Academia de Studii Economice din București

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
26	MUNTEAN DANIELA LUCIA	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș
27	NISTOR GHEORGHE VLAD	Universitatea din București
28	POP IOAN AUREL	Academia Română; Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
29	POPA FLORIAN	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
30	POPESCU EMILIAN	Academia Română
31	POTOLEA DAN	Universitatea din București
32	PREDOI GABRIEL	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
33	PRISECARU TUDOR	Universitatea „Politehnica” din București
34	PURCĂREA ANCA ALEXANDRA	Universitatea „Politehnica” din București
35	RAICU ȘERBAN	Universitatea „Politehnica” din București
36	SIMION EUGEN	Academia Română
37	SIMIONESCU BOGDAN	Academia Română
38	SURDU ALEXANDRU	Academia Română
39	ȘERBAN VIOREL AUREL	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
40	THEODORESCU RĂZVAN	Academia Română
41	TOMA GHEORGHE	Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” din București
42	ȚĂPUȘ NICOLAE	Universitatea „Politehnica” din București
43	VLAD VALENTIN IONEL	Institutul Național pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiațiilor
44	ZAMFIR NICOLAE	Academia Română

**Componența nominală a comisiilor de specialitate ale Consiliului Național de Atestare a Titlurilor,
Diplomelor și Certificatelor Universitare**

Matematică și științe ale naturii		
Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
1. MATEMATICĂ		
1	BREAZ VALER DANIEL — președinte	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
2	PETRUȘEL ADRIAN — vicepreședinte	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3	AGRATINI OCTAVIAN	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
4	ANIȚA SEBASTIAN	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
5	BERINDE VASILE	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
6	BEZNEA LUCIAN	Academia Română
7	BRÂNZĂNESCU VASILE	Academia Română
8	FUNAR LOUIS	CNRS, Grenoble, Franța
9	HALANAY ANDREI	Universitatea „Politehnica” din București
10	IFTODE VASILE	Universitatea „Politehnica” din București
11	IVAN MIRCEA	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
12	LEFTER CĂTĂLIN GEORGE	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
13	MEGAN MIHAIL	Universitatea de Vest din Timișoara
14	MUNTEANU GHEORGHE	Universitatea „Transilvania” din Brașov
15	PREDA VASILE	Universitatea din București
16	RĂDULESCU VINCENȚIU	Universitatea din Craiova
17	ȚIGOIU SANDA	Universitatea din București
2. INFORMATICĂ		
1	CRISTEA DAN — președinte	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
2	PÂRV BAZIL — vicepreședinte	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3	LUCHIAN HENRI	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
4	MITRANA VICTOR	Universitatea din București
5	NEGRU VIOREL	Universitatea de Vest din Timișoara
6	PĂUN ANDREI	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice din București
7	PETRE ION	Universitatea din Turku, Finlanda
8	ROȘU GRIGORE	University of Illinois at Urbana—Champaign
9	ȘTEFĂNESCU GHEORGHE	Universitatea din București
3. FIZICĂ		
1	ZAMFIR NICOLAE — președinte	Academia Română
2	CĂTA-DANIL GHEORGHE — vicepreședinte	Universitatea „Politehnica” din București
3	AVRIGEANU GABRIEL	Institutul Național de Fizică și Inginerie Nucleară „Horia Hulubei”
4	BICA IOAN	Universitatea de Vest din Timișoara
5	BÂRSAN NICOLAE	Universitatea din Tübingen, Germania
6	BUNOIU MĂDĂLIN	Universitatea de Vest din Timișoara
7	CĂLIN ALEXANDRU UR	Universitatea din Padova, Italia
8	CHIRIAC HORIA	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizică Tehnică — IFT Iași
9	CONSTANTINESCU RADU	Universitatea din Craiova
10	CULEA EUGEN	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
11	DIACONU CRISTINEL	Université de la Méditerranée Aix Marseille II, Franța
12	DINESCU GHEORGHE	Institutul Național pentru Fizica Laserilor, Plasmei și Radiațiilor
13	DRAGOMAN DANIELA	Universitatea din București
14	JIPA ALEXANDRU	Universitatea din București
15	DUDAȘ EMILIAN	École Polytechnique, Franța
16	MARDARE DIANA MIHAELA	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
17	NAGY LADISLAU	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
18	POP VIOREL	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
19	SIMON SIMION	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
4. CHIMIE		
1	HURDUC NICOLAE — președinte	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
2	NEDA ION — vicepreședinte	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Electrochimie și Materie Condensată din Timișoara
3	BĂCU ELENA	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
4	CARP OANA	Institutul de Chimie Fizică „Ilie G. Murgulescu” al Academiei Române, București
5	CIUCANU IONEL	Universitatea de Vest din Timișoara
6	COSTIȘOR OTILIA	Academia Română
7	DAVID VICTOR	Universitatea din București
8	DONOSE BOGDAN	University of Queensland, Australia
9	FRUNZĂ LIGIA	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Fizica Materialelor — Măgurele
10	GROȘU ION	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
11	HARABAGIU VALERIA	Institutul de Chimie Macromoleculară „Petru Poni” al Academiei Române, Iași
12	OANCEA DUMITRU	Academia Română
13	PALAMARU MIRCEA NICOLAE	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
14	PINTEALA MARIANA	Institutul de Chimie Macromoleculară „Petru Poni” al Academiei Române, Iași
15	ZAHARESCU MARIA	Academia Română

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
5. ȘTIINȚELE PĂMÂNTULUI		
1	IANOȘ IOAN — președinte	Universitatea din București
2	DAMIAN GHEORGHE ȘTEFAN — vicepreședinte	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca (CUNBM)
3	BUCUR ION	Academia Română; Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
4	CREȚAN REMUS	Universitatea de Vest din Timișoara
5	IANCU OVIDIU GABRIEL	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
6	ILIEȘ ALEXANDRU	Universitatea din Oradea
7	IONIȚĂ ION	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
8	MOCANU VICTOR	Universitatea din București
9	PANIN NICOLAE	Academia Română
10	PETREA DĂNUȚ	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
11	POPA NICOLAE	Universitatea de Vest din Timișoara
12	RĂDOANE MARIA	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
13	UDUBAȘA GHEORGHE	Academia Română
Științe inginerești		
Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
6. INGINERIE CIVILĂ ȘI MANAGEMENT		
1	DAMIAN RADU — președinte	Universitatea Tehnică de Construcții din București
2	GIURMA ION — vicepreședinte	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
3	ANTON ANTON	Universitatea Tehnică de Construcții din București
4	BUDESCU MIHAI	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
5	BURCHIU SORIN	Universitatea Tehnică de Construcții din București
6	CHIRICĂ ANTON	Universitatea Tehnică de Construcții din București
7	DUBINĂ DAN	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
8	ILIESCU MIHAI	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
9	IOANI ADRIAN	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
10	RĂDUCANU DAN GABRIEL	Academia Tehnică Militară din București
11	STANCIU ANGHEL	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
12	STOIAN VALERIU	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
13	ȚĂRANU NICOLAE	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
7. INGINERIA MATERIALELOR		
1	ȘERBAN VIOREL AUREL — președinte	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
2	RIPOȘAN IULIAN — vicepreședinte	Universitatea „Politehnica” din București
3	ABRUDEANU MARIOARA	Universitatea din Pitești
4	BUJOREANU LEANDRU GHEORGHE	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
5	BUZATU MIHAI	Universitatea „Politehnica” din București
6	GHIBAN BRÂNDUȘA	Universitatea „Politehnica” din București
7	GUTT GHEORGHE	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
8	IOAN VIDA-SIMITI	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
9	ION RODICA MARIANA	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Chimie și Petrochimie — INCDCP—ICECHIM, București; Universitatea „Valahia” din Târgoviște
10	MITELEA ION	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
11	MUNTEANU DANIEL	Universitatea „Transilvania” din Brașov
12	MUȘAT VIORICA	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
13	PETRIȘOR TRAIAN	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
14	RĂDUCANU DOINA	Universitatea „Politehnica” din București
15	TIEREAN MIRCEA	Universitatea „Transilvania” din Brașov

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
8. INGINERIE CHIMICĂ, INGINERIE MEDICALĂ, ȘTIINȚA MATERIALELOR ȘI NANOMATERIALE		
1	ANDRONESCU ECATERINA — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	AGACHI PAUL ȘERBAN — vicepreședinte	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3	BĂDĂNOIU ALINA IOANA	Universitatea „Politehnica” din București
4	BOZGA GRIGORE	Universitatea „Politehnica” din București
5	CAȘCAVAL DAN	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
6	CURTEANU SILVIA	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
7	ILEA PETRU	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
8	IOVU HORIA	Universitatea „Politehnica” din București
9	MUREȘAN AUGUSTIN	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
10	PODE RODICA	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
11	ROȘCA PAUL	Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești
12	RUSNAC LUCIAN	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
13	STAN RALUCA	Universitatea „Politehnica” din București
9. INGINERIE ELECTRICĂ		
1	GRIGORESCU SORIN DAN — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	ANDEA PETRU — vicepreședinte	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
3	LIVINȚ GHEORGHE	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
4	MANOLEA GHEORGHE	Universitatea din Craiova
5	MOREGA ALEXANDRU MIHAIL	Universitatea „Politehnica” din București
6	MUNTEANU CĂLIN	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
7	POPESCU MIHAI OCTAVIAN	Universitatea „Politehnica” din București
8	TOADER DUMITRU	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
9	ȚOPA VASILE	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
10. INGINERIE ENERGETICĂ		
1	BADEA ADRIAN — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	KILYENI ȘTEFAN — vicepreședinte	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
3	BICĂ DORIN	Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș
4	DARIE GEORGE	Universitatea „Politehnica” din București
5	GAVRILAȘ MIHAI	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
6	HAZI ANETA	Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
7	IONESCU GHEORGHE CONSTANTIN	Universitatea din Oradea
8	ISTRATE DUMITRU MARCEL	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
9	MĂNESCU LEONARDO GEO	Universitatea din Craiova
10	NECULA HORIA	Universitatea „Politehnica” din București
11	POPESCU LUMINIȚA	Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu
12	PRISECARU ILIE CONSTANTIN	Universitatea „Politehnica” din București
13	VASILIU NICOLAE	Universitatea „Politehnica” din București
11. ELECTRONICĂ, TELECOMUNICAȚII ȘI NANOTEHNOLOGIE		
1	BURILEANU CORNELIU — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	TEODORESCU HORIA NICOLAI — vicepreședinte	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
3	BIZON NICU	Universitatea din Pitești
4	BREZEANU GHEORGHE	Universitatea „Politehnica” din București
5	NEGRESCU CRISTIAN	Universitatea „Politehnica” din București
6	NICOLAESCU IOAN	Academia Tehnică Militară din București
7	POANTA ARON	Universitatea din Petroșani

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
8	RUSU CORNELIU GHEORGHE	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
9	ȘTEFAN GHEORGHE	Universitatea „Politehnica” din București
10	TĂRNICERIU DANIELA	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
11	VASIU RADU	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
12. INGINERIE GEOLOGICĂ, INGINERIE GEODEZICĂ, MINE, PETROL ȘI GAZE		
1	COLOJA PASCU MIHAI — președinte	Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești
2	ARAD VICTOR — vicepreședinte	Universitatea din Petroșani
3	MINESCU FLOREA	Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești
4	NEUNER JOHAN	Universitatea Tehnică de Construcții din București
5	ONOSE DUMITRU	Universitatea Tehnică de Construcții din București
6	ORTELECAN MIRCEA VASILE	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
7	PĂUNESCU CORNEL	Universitatea din București
8	RADU SORIN MIHAI	Universitatea din Petroșani
9	SCRĂDEANU DANIEL	Universitatea din București
13. INGINERIE AEROSPAȚIALĂ, AUTOVEHICULE ȘI TRANSPORTURI		
1	RAICU ȘERBAN — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	DUMITRESCU HORIA — vicepreședinte	Institutul Național de Cercetări Aeronautice și Spaciale INCAS
3	ANDREESCU CRISTIAN NICOLAE	Universitatea „Politehnica” din București
4	CHIRU ANGHEL	Universitatea „Transilvania” din Brașov
5	DĂNĂILĂ STELIAN	Universitatea „Politehnica” din București
6	PANTAZOPOL DAN	Institutul Național de Cercetări Aeronautice și Spaciale INCAS
7	POPA DINEL	Universitatea din Pitești
8	STANCIU VIRGIL	Universitatea „Politehnica” din București
9	STROE ION	Universitatea „Politehnica” din București
14. INGINERIA RESURSELOR VEGETALE ȘI ANIMALE		
1	CÎMPEANU SORIN MIHAI — președinte	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
2	ABRUDAN IOAN VASILE — vicepreședinte	Universitatea „Transilvania” din Brașov
3	ALECU IOAN NICULAE	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
4	BAHRIM GABRIELA	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
5	BOTĂU DORICA	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara
6	BUCUR DANIEL	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași
7	CĂLIN IOAN	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
8	CORNEA PETRUȚA	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
9	MICLEA VASILE	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
10	MORARU CARMEN	Cornell University
11	OTIMAN PĂUN IOAN	Academia Română
12	PAMFIL DORU	Academia Română
13	PÂRȘAN PAUL	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara
14	PĂSĂRIN BENONE	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
15	ROBU TEODOR	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași
16	ROTAR IOAN	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
17	SESTRAȘ RADU	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
18	STĂNICĂ FLORIN	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
19	STRÎMBU BOGDAN	Louisiana State University
20	TRAȘCĂ TEODOR	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara
21	VĂNTU VASILE	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași

15. CALCULATOARE, TEHNOLOGIA INFORMAȚIEI ȘI INGINERIA SISTEMELOR

1	ȚĂPUȘ NICOLAE — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	MUNTEAN TRAIAN — vicepreședinte	Université Aix-Marseille, Franța
3	CIOCÎRLIE HORIA	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
4	CRISTEA VALENTIN	Universitatea „Politehnica” din București
5	DUMITRACHE ION	Academia Română
6	FLOREA ADINA	Universitatea „Politehnica” din București
7	MANTA VASILE ION	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
8	MICLEA LIVIU CRISTIAN	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
9	NEDEVSCHI SERGIU	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
10	PATRICIU VICTOR VALERIU	Academia Tehnică Militară din București
11	PĂSTRĂVANU OCTAVIAN CEZAR	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
12	POPESCU DECEBAL	Universitatea „Politehnica” din București
13	POPESCU DUMITRU	Universitatea „Politehnica” din București
14	PRECUP RADU EMIL	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
15	SALOMIE IOAN	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
16	SLUȘANSCHI EMIL	Universitatea „Politehnica” din București
17	VLADIMIR RĂZVAN	Universitatea din Craiova

16. INGINERIE INDUSTRIALĂ ȘI MANAGEMENT

1	PURCĂREA ANCA ALEXANDRA — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	ABRUDAN IOAN — vicepreședinte	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
3	ACHIM MOISE IOAN	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
4	BERCE PETRU	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
5	BRÎNDAȘU DAN	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
6	CIOCA LUCIAN	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
7	DANALACHE FLORIN	Universitatea „Politehnica” din București
8	DINU TOMA ADRIAN	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
9	DOICIN CRISTIAN	Universitatea „Politehnica” din București
10	DRĂGHICI ANCA	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
11	DUMITRAȘ CĂTĂLIN GABRIEL	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
12	FETECĂU CĂTĂLIN	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
13	GHEORGHE MARIAN	Universitatea „Politehnica” din București
14	IZVERCIANU MONICA	Universitatea „Politehnica” din Timișoara

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
15	MOGAN GHEORGHE	Universitatea „Transilvania” din Brașov
16	POPESCU SORIN GABRIEL	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
17	SCARLAT CEZAR	Universitatea „Politehnica” din București
18	SIMION IONEL	Universitatea „Politehnica” din București
19	ȚUCU DUMITRU	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
17. INGINERIE MECANICĂ, MECATRONICĂ ȘI ROBOTICĂ		
1	PRISECARU TUDOR — președinte	Universitatea „Politehnica” din București
2	ULMANU VLAD — vicepreședinte	Universitatea „Petrol-Gaze” din Ploiești
3	BĂLAN CORNELIU	Universitatea „Politehnica” din București
4	BÎZDOACĂ NICU GEORGE	Universitatea din Craiova
5	BORDEAȘU ILARE	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
6	BRATU POLIDOR	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
7	BURNETE NICOLAE	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
8	BUZBUCHI NICOLAE	Universitatea Maritimă din Constanța
9	CONDURACHE DANIEL	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
10	DAVID ION	Universitatea Tehnică de Construcții din București
11	GHEORGHE GHEORGHE	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mecatronică și Tehnica Măsurării București
12	HADĂR ANTON	Universitatea „Politehnica” din București
13	IGNAT SORIN	École Nationale Supérieure d'Arts et Métiers, Cluny — Franța
14	IONEL IOANA	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
15	NEGREAN IULIU	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
16	PARASCHIV GIGEL	Universitatea „Politehnica” din București
17	RUSU EUGEN	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
18	SUSAN-RESIGA ROMEO FLORIN	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
19	TALABĂ DORU	Universitatea „Transilvania” din Brașov
20	VIȘA ION	Universitatea „Transilvania” din Brașov
21	VOICU GHEORGHE	Universitatea „Politehnica” din București
18. INGINERIA MEDIULUI		
1	GAVRILESCU MARIA — președinte	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” din Iași
2	RUSU TIBERIU — vicepreședinte	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
3	BACIU CĂLIN LAURENȚIU	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
4	COSTACHE CRISTINA	Universitatea „Politehnica” din București
5	IORDAN ALEXANDRA RALUCA	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
6	LAZĂR GABRIEL OCTAVIAN	Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
7	REDEY AKOS	Universitatea Pannonia, Veszprém, Ungaria
8	RÎȘNOVEANU GETA	Universitatea din București
9	ROBESCU DAN	Universitatea „Politehnica” din București
Științe biologice și biomedicale		
Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
19. BIOLOGIE ȘI BIOCHIMIE		
1	CRISTEA VASILE — președinte	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
2	PETRESCU ȘTEFANA MARIA — Vicepreședinte	Academia Română
3	COSTACHE MARIETA	Universitatea din București
4	FLONTA MARIA LUISA	Academia Română

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
5	GOMOIU MARIAN TRAIAN	Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Geologie și Geoecologie Marină — GEOECOMAR
6	POPOV DOINA LUCIA	Academia Română
7	ZAMFIRACHE MARIA MAGDALENA	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
20. MEDICINĂ		
1	POPA FLORIAN — președinte	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
2	POPA CONSTANTIN — vicepreședinte	Academia Română
3	POPESCU IRINEL — vicepreședinte	Academia de Științe Medicale
4	AZOICĂ DOINA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași
5	BARBILIAN ADRIAN	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
6	BĂJENARU OVIDIU ALEXANDRU	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
7	BORDEI PETRU	Universitatea „Ovidius” din Constanța
8	BUZOIANU ANCA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Luliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
9	CĂRUNTU IRINA DRAGA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași
10	CIUREA TUDOREL	Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova
11	COMAN ION	Universitatea de Medicină și Farmacie „Luliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
12	COPOTOIU CONSTANTIN	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș
13	FLORIAN IOAN ȘTEFAN	Universitatea de Medicină și Farmacie „Luliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
14	IONAC MIHAI	Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara
15	LASCĂR IOAN	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
16	MISCHEANU DAN	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
17	SARAFOLEANU CAIUS CODRUȚ	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
18	SIMIONESCU DANA-OLGA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
19	SINESCU CRINA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
21. MEDICINĂ VETERINARĂ		
1	PREDOI GABRIEL — președinte	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
2	COZMA VASILE — vicepreședinte	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
3	BOGDAN ALEXANDRU	Academia Română
4	GROZA IOAN ȘTEFAN	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca
5	HERMAN VIOREL	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din Timișoara
6	SOLCANU GHEORGHE	Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară „Ion Ionescu de la Brad” din Iași
7	ȘONEA ALEXANDRU	Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București
22. MEDICINĂ DENTARĂ		
1	BĂCIUȚ GRIGORE — președinte	Universitatea de Medicină și Farmacie „Luliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
2	BUCUR ALEXANDRU — vicepreședinte	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
3	BADEA MÂNDRA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Luliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
4	FORNA CONSUELA NORINA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași
5	IONESCU ECATERINA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
6	PĂCURAR MARIANA	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș
7	POPESCU EUGENIA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași
23. FARMACIE		
1	MUNTEAN DANIELA LUCIA — președinte	Universitatea de Medicină și Farmacie din Târgu Mureș
2	HÂRJEU VICTORIA — vicepreședinte	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
3	ANDRIEȘ ADRIAN	Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila” din București
4	HANCIANU MONICA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași
5	LOGHIN FELICIA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Luliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
6	MIRCIOIU CONSTANTIN	Academia de Științe Medicale
7	MIRON ANCA	Universitatea de Medicină și Farmacie „Grigore T. Popa” din Iași
8	NEAMȚU JOHNY	Universitatea de Medicină și Farmacie din Craiova
9	OPREAN RADU	Universitatea de Medicină și Farmacie „Luliu Hațieganu” din Cluj-Napoca
Științe sociale		
Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
24. ȘTIINȚE JURIDICE		
1	BOROI GABRIEL — președinte	Universitatea „Nicolae Titulescu” din București
2	ANGHENI SMARANDA — vicepreședinte	Universitatea „Titu Maiorescu” din București
3	ATHANASIU ALEXANDRU	Universitatea din București
4	BĂLAN EMIL	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București
5	DĂNIȘOR DAN CLAUDIU	Universitatea din Craiova
6	DIDEA IONEL	Universitatea din Pitești
7	DOGARU ION	Academia Română
8	DUMITRESCU CORINA ADRIANA	Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București
9	DUȚU MIRCEA	Academia Română
10	LEȘ IOAN	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
11	MATEUȚ GHEORGHİȚĂ	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
12	POPA GHEORGHE	Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București
13	TĂNĂSESCU SIMINA ELENA	Universitatea din București
14	TOADER TUDOREL	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
15	TRĂILESCU ANTON	Universitatea de Vest din Timișoara
16	VASILESCU PAUL	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
17	VEDINAȘ VERGINIA	Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” din București
25. SOCIOLOGIE, ȘTIINȚE POLITICE ȘI ADMINISTRATIVE		
1	BARBU DANIEL — președinte	Universitatea din București
2	PUȘCAȘ VASILE — vicepreședinte	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3	BALAHUR DOINA	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
4	BĂRGĂOANU ALINA	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București
5	DÂNCU VASILE	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
6	DOBRESCU PAUL	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București
7	DUMITRAȘCU DINU HANIBAL	Universitatea din București
8	DUMITRU SANDU	Universitatea din București
9	GORUN ADRIAN	Universitatea „Constantin Brâncuși” din Târgu Jiu
10	HORGA IOAN	Universitatea din Oradea
11	MIHĂILESCU VINTILĂ	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
12	OLTEANU GABRIEL EDMOND	Universitatea din Craiova
13	PILEANU MARIUS	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București
14	POEDE GEORGE	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
15	PROFIROIU MARIUS	Academia de Studii Economice din București
16	ROTH MARIA	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
17	ZAMFIR CĂTĂLIN	Academia Română
26. ȘTIINȚE MILITARE, INFORMAȚII ȘI ORDINE PUBLICĂ		
1	TOMA GHEORGHE — președinte	Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul” din București
2	PÎNZARIU SORIN — vicepreședinte	Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București
3	BUȚĂ VIOREL	Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București
4	CAVAROPOL DAN	Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București
5	CRĂCIUN ION	Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București
6	DUMITRU DANIEL	Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București
7	MITULEȚU ION	Universitatea Națională de Apărare „Carol I” din București
8	PRUNĂ ȘTEFAN	Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București
9	ȚICAL GEORGE	Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” din București
27. ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI ADMINISTRAREA AFACERILOR		
1	ISTUDOR NICOLAE — președinte	Academia de Studii Economice din București
2	EPURE DĂNUȚ TIBERIU — vicepreședinte	Universitatea „Ovidius” din Constanța
3	PIRTEA MARILEN GABRIEL — vicepreședinte	Universitatea de Vest din Timișoara
4	AILENEI DOREL	Academia de Studii Economice din București
5	AIRINEI DINU	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
6	ANGHEL LAURENȚIU-DAN	Academia de Studii Economice din București
7	BIBU NICOLAE	Universitatea de Vest din Timișoara
8	COCRIȘ VASILE	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
9	COJANU VALENTIN	Academia de Studii Economice din București
10	DOBRE COSTINEL	Universitatea de Vest din Timișoara
11	DOBRIN OCTAVIAN	Academia de Studii Economice din București
12	DUMITRESCU DALINA	Academia de Studii Economice din București
13	FELEAGĂ LILIANA	Academia de Studii Economice din București
14	FRANC VALERIU IOAN	Institutul Național de Cercetări Economice „Costin C. Kirițescu” — Academia Română
15	GRIGORESCU ADRIANA	Școala Națională de Studii Politice și Administrative din București
16	HURDUZEU GHEORGHE	Academia de Studii Economice din București
17	LUNGU ION	Academia de Studii Economice din București
18	LUȚAȘ MIHAELA	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
19	MARCU NICU	Universitatea din Craiova
20	MATIȘ DUMITRU	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
21	MINEA ALEXANDRU	Université d’Auvergne, Clermont-Ferrand, Franța
22	MITRUȚ CONSTANTIN	Academia de Studii Economice din București
23	PASCARIU GABRIELA	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
24	PLĂIAȘ IOAN	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
25	POPA ION	Academia de Studii Economice din București
26	PRELIPCEAN GABRIELA	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
27	ROTARIU ILIE	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
28	TODEA NICOLAE	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
29	ȚIGU GABRIELA	Academia de Studii Economice din București
28. PSIHLOGIE ȘI ȘTIINȚE COMPORTAMENTALE		
1	POTOLEA DAN — președinte	Universitatea din București
2	OPRE NICULAE ADRIAN — vicepreședinte	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3	ANIȚEI MIHAI	Universitatea din București
4	CHIȘ VASILE	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
5	COJOCARU VIOREL	Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București
6	CREȚU MIHAELA CARMEN	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
7	GAVRILUC ALIN	Universitatea de Vest din Timișoara
8	GRIGORE VASILICA	Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București
9	IUCU ROMIȚĂ	Universitatea din București
10	MARINESCU GHEORGHE	Universitatea Națională de Educație Fizică și Sport din București
11	NEAMȚU MIRCEA	Universitatea „Transilvania” din Brașov
12	TOMA STELIANA	Universitatea Tehnică de Construcții din București
13	TICU CONSTANTIN	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
Științe umaniste și arte		
Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
29. FILOLOGIE		
1	GAFTON ALEXANDRU — președinte	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
2	CORNILESCU ALEXANDRA — vicepreședinte	Universitatea din București
3	BECHET FLORICA	Universitatea din București
4	BOLDEA IULIAN	Universitatea „Petru Maior” din Târgu Mureș
5	DIACONU MIRCEA	Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava
6	LUPU COMAN	Universitatea din București
7	MANOLACHE GHEORGHE	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
8	MUNTEANU EUGEN	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
9	OLTEAN ȘTEFAN	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
10	SIMUȚ ION	Universitatea din Oradea
11	TEODORESCU CRISTIANA NICOLA	Universitatea din Craiova
30. FILOSOFIE		
1	SURDU ALEXANDRU — președinte	Academia Română
2	BRÂNCOVEANU VASILE ROMULUS — vicepreședinte	Universitatea din București
3	BIRIȘ IOAN	Universitatea de Vest din Timișoara
4	CIOMOȘ VIRGIL	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
5	COZMA CARMEN	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
6	DUR ION	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
7	MUREȘAN VALENTIN	Universitatea din București
8	RÂMBU NICOLAE	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
9	VERESS CAROL	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
31. ISTORIE ȘI STUDII CULTURALE		
1	NISTOR GHEORGHE VLAD — președinte	Universitatea din București
2	BOLOVAN IOAN — vicepreședinte	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
3	CAZAN ILEANA	Institutul de Istorie „Nicolae Iorga” din București
4	CÂNDEA IONEL	Universitatea „Dunărea de Jos” din Galați
5	EDROIU NICOLAE	Academia Română
6	LUCA SABIN ADRIAN	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
7	IACOB GHEORGHE	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
8	MÂRZA EVA	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
9	NICOARĂ TOADER	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
10	PLATON ALEXANDRU FLORIN	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
11	RETEGAN MIHAI	Universitatea din București
12	SIGMIREAN CORNEL	Academia Română
13	SPINEI VICTOR	Academia Română
14	ȘIPOȘ SORIN	Universitatea din Oradea
15	VULPE ALEXANDRU	Academia Română

32. TEOLOGIE

1	ACHIMESCU NICOLAE — președinte	Universitatea din București
2	PĂTULEANU CONSTANTIN — vicepreședinte	Universitatea din Craiova
3	BUCHIU ȘTEFAN	Universitatea din București
4	BUNACIU OTNIEL IOAN	Universitatea din București
5	CHIFĂR NICOLAE	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
6	CHIRILĂ IOAN	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
7	DANĂ WILHELM	Arhiepiscopia Romano-Catolică București
8	HIMCINSCHI MIHAI	Universitatea „1 Decembrie 1918” din Alba Iulia
9	MARTON JOZSEF	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
10	MOLNAR JANOS	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
11	RUNCAN NECHITA	Universitatea „Ovidius” din Constanța
12	NEGRUȚ PAUL	Universitatea „Emanuel” din Oradea
13	PETRARU GHEORGHE	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
14	SAVA VIOREL	Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași
15	TOFANĂ STELIAN	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca

33. ARHITECTURĂ ȘI URBANISM

1	EFTENIE MARIANA — președinte	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
2	MATEI ADRIANA — vicepreședinte	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
3	BICA SMARANDA	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
4	BOGDĂNESCU ZENO	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
5	GOCIMAN CRISTINA OLGA	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
6	MOICEANU MARIAN	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
7	ȘTEFAN DORIN	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București

34. ARTE VIZUALE

1	THEODORESCU RĂZVAN — președinte	Academia Română
2	SBÂRCIU IOAN — vicepreședinte	Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca
3	DEMETRESCU RUXANDRA SILVELIA	Universitatea Națională de Arte din București
4	GHEORGHIU DRAGOȘ	Universitatea Națională de Arte din București
5	MIHĂILESCU DOINA VALERIA	Universitatea de Vest din Timișoara
6	SOLOVĂSTRU RADU CĂLIN	Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca
7	ZAHARIA DUMITRU	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași

Nr. crt.	Numele și prenumele	Instituția
35. ARTELE SPECTACOLULUI		
1	ALEXA VISARION — președinte	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
2	PRELIPCEAN DAN — vicepreședinte	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași
3	CHIRIAC CONSTANTIN	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
4	CRIȘAN SORIN ION	Universitatea de Arte din Târgu Mureș
5	DEDIU SANDU VALENTINA	Universitatea Națională de Muzică din București
6	GOLOGAN DANIELA (MIRUNA RUNCAN)	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
7	POP ADRIAN	Academia de Muzică „Gheorghe Dima” din Cluj-Napoca
8	TITIENI ADRIAN	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
9	ZONTE VIOLETA	Universitatea de Vest din Timișoara

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 639904